

Po tom osudovém pohledu se tak nějak stalo, že jsme se s Daníkem opožďovali za naší turistickou skupinkou. Nechali jsme Jáju, aby akrobaticky řádila v přemíře bujnosti. Nevšímali jsme si šilhavé Martiny ani zelenooké Mirky. Mirky si ale všimal ten kluk s přemírou zubů a jí to vůbec nevadilo. Ten kluk se jmenoval Pavel a smál se doslova na plnou hubu. Daník se loudal a loudal, až jsme se docela zastavili.

„Byl jsem v blázinci,“ řekl Daník.

„Proč jsi tam byl?“

„Protože se mi zdálo, že nějak divně vidím,“ řekl Daník.

A teď, prosím vás, poslouvejte pozorně. Protože právě teď se šňůrka epizod začíná kroutit tak, aby se všechno, co se stane, vlastně už stalo, aby se budoucnost změnila v minulost a aby se zničila jakákoli možnost, aby to bylo jinak...

A pak mi Daník řekl, že divně viděl na pravé oko. Když například koukal na strom, jako by viděl jen větve a žádný kmen, když koukal do nebe, viděl jen modrou a žádné mraky. A když koukal na řeku, viděl jen ryby pod hladinou a žádnou vodu...

Daník šel na oční, ale tam mu v oku nic patologického nenašli. Pak se ho lékař zeptal: „Máš někoho rád?“

A Daník řekl: „Nemám.“

„A hned potom mě poslali přímo do Bohnic!“ řekl mi tehdy cestou do Prčic Daník a mně připadal jako velice zajímavý, duševně křehký chlapec.

A pak jsme zas vypili pár piv a do těch Prčic jsme došli. A tam se v pivech pokračovalo, a pak jsme jeli vlakem a tam jsme museli stát úplně těsně vedle sebe a já se bála pohnout, abych se Daníka nějak moc nedotkla, protože navzdory zážitkům s Nihim, Pletkou i Čuníčkem jsem byla fakt hodně nevinná, stydlivá holka.

A pak jsme se loučili na refýži tramvaje u Národního divadla a Daník s Pavlem pečlivě olíbalí nás všechny statečně chodkyně, Mirku, Martinu, Jáju i mě.

A mně se zdálo, že Daníkova pusa byla sice letmá, ale tak nějak... jiná... A když jsem to řekla Mirce, tak ta tvrdě řekla: „Jaká jiná pusa?! Byl to snad francouzák?!“

A když jsem zavrtěla hlavou, že ne, tak řekla: „Tak to máš fuk!“

A já taky řekla: „To víš, že to mám fuk!“

A šla jsem domů, kde jsem si nejdřív umyla nohy, které po těch padesáti kilometrech vypadaly hrozně, a pak jsem sice měla zavřené oči, ale nespala jsem ani minutu, protože jsem myslela na Daníka, jak byl v blázinci jen proto, že nemá nikoho rád, a myslela jsem na tu pusu, kterou mi sice dal úplně normální, a přesto byla ta pusa taková nějaká... jiná!